

Okuduğum kitapları yarıda bırakmaktan, insanlar bu konuda bir *insanlık suçu* kokusu alıyorlarmış gibi hissettiğim için çekinirdim. Çekinmek yapmaya engel değil tabi, sadece itiraf edemiyor insan. Şimdilerde yarım bıraktığım kitaplardan artık kitapları, daha doğrusu yazarlarını suçluyorum. Dahası paramı gereksiz yere harcadığım şeylere bir de *zamanımı* gereksizce harcayarak suçumu temizlemeyeceğimi farkettim. Bir halt edip almış, hatta hulusi kalple okumaya bile başlamışız ama bu yanlış yaptığımızı *cemaltesi* 'nde idrak edemeyeceğimiz anlamına gelmez. (Aynı *mandık* filmler için de geçerli: *para verdik, bari sonuna kadar seyredelim*, demek sıçtık ama yeterince oturursak belki kurur anlamına geliyor biraz)

Cemaltesi kelimesini cümle içinde kullanmak için yazmadım bunu, sadece denk geldi.